

Nr 214.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med anhållan om riksdagens yttrande angående vissa av Europarådets rådgivande församling år 1953 vid dess femte ordinarie möte fattade beslut; given Stockholms slott den 9 april 1954.

Under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över utrikesdepartementsärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed anhålla om riksdagens yttrande angående vissa i nämnda protokoll omförmälda, av Europarådets rådgivande församling år 1953 vid dess femte ordinarie möte fattade beslut.

GUSTAF ADOLF

Östen Undén.

Propositionens huvudsakliga innehåll.

I propositionen lämnas en redogörelse för de viktigaste av rådgivande församlingens rekommendationer. I likhet med vad som varit fallet föregående år, har det befunnits lämpligt och önskvärt, att Kungl. Maj:t genom proposition underställer riksdagen rekommendationerna för yttrande.

Utdrag av protokollet över utrikesdepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 9 april 1954.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden SKÖLD, ZETTERBERG, TORSTEN NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, ANDERSSON, LINGMAN, NORUP, HEDLUND, HJALMAR NILSON, LINDELL, NORDENSTAM.

Efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter anför ministern för utrikes ärendena följande.

Det femte ordinarie mötet med Europarådets rådgivande församling ägde rum i Strasbourg 7—13 maj, 23—24 juni och 15—26 september 1953. Vid mötet antog församlingen följande femton rekommendationer, av vilka tre hänför sig till den förra, en till den mellersta och de återstående elva till senare delen av mötet.

Rekommendation (nr 43) angående tillstånd för Europarådets generalsekretariat att sända en observatör till den interimkommitté, som tillsatts av den europeiska jordbrukskonferensen.

Rekommendation (nr 44) angående det av ad hoc församlingen antagna utkastet till fördrag om upprättande av en europeisk politisk union.

Rekommendation (nr 45) angående det av ad hoc församlingen antagna utkastet till fördrag om upprättande av en europeisk politisk union.

Rekommendation (nr 46) angående integrering av OEEC och Europarådet.

Rekommendation (nr 47) angående ratifikation av internationella arbetskonventioner.

Rekommendation (nr 48) angående möjligheten att tillåta medborgare, inklusive flyktingar, från europeiska icke-medlemsstater att ansöka om Europarådets forskningsstipendier.

Rekommendation (nr 49) angående utseende av generalsekreterare för Europarådet och befattningshavare inom Europarådets generalsekretariat.

Rekommendation (nr 50) angående förbindelserna mellan Atlantpaktsorganisationen och Europarådets rådgivande församling.

Rekommendation (nr 51) angående förenkling av pass-, tull- och valutaformaliteter.

Rekommendation (nr 52) angående fortsatta åtgärder från medlemsstaternas sida i samband med den europeiska konventionen rörande de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och dess tilläggsprotokoll.

Rekommendation (nr 53) angående det sätt varpå lokalförvaltningarna inom Europarådets medlemsstater skulle kunna bidra till befrämjandet av Europatanken.

Rekommendation (nr 54) angående televisionens utnyttjande för att hos allmänheten söka stöd för Europatanken.

Rekommendation (nr 55) angående vidtagande av åtgärder för att hjälpa offren för jordbävningkatastrofen i Grekland.

Rekommendation (nr 56) angående val av emblem för Europarådet.

Rekommendation (nr 57) angående Saars framtida ställning.

Ehuru församlingens ständiga utskott ej betecknat vissa rekommendationer såsom särskilt angelägna, torde bland ovan uppräknade rekommendationer nr:ris 44, 46, 47, 49, 50, 51, 52 och 57 kunna betraktas såsom varande av den vikt att de lämpligen bör göras till föremål för sedvanlig redogörelse till riksdagen. I samband med behandlingen av rekommendationen nr 44 har även ansetts lämpligt att lämna en redogörelse för innehållet i en av församlingen antagen resolution (nr 27) angående den politiska unionens förbindelser med Europarådet. Vidare lämnas en redogörelse för den vid församlingens septembersession antagna resolutionen (nr 44) angående Europarådets ställning inför den politiska utvecklingen i världen.

Texterna till ifrågavarande rekommendationer och resolutioner torde i svensk översättning få såsom bilagor A—J fogas till statsrådsprotokollet i detta ärende.

Rekommendationen nr 44 och resolutionen nr 27 angående det av ad hoc församlingen antagna utkastet till fördrag om upprättande av en europeisk politisk union.

Vid rådgivande församlingens extraordinarie möte i januari 1953 förelåg till behandling en preliminär rapport från den ad hoc församling, bestående av representanter för de sex i kol- och stålunionen deltagande staterna, som bildats den 13 september 1952 med uppgift att utarbeta ett utkast till fördrag om upprättande av en europeisk politisk union. På förslag av sitt allmänna utskott antog församlingen vid behandlingen av denna rapport en resolution (nr 26), för vilken utförligt redogjorts i proposition 1953:229, och vari bland annat framlades vissa förslag om förbindelserna på det ministeriella och parlamentariska planet mellan Europarådet och den politiska unionen. Församlingens behandling av författningsförslaget var av preliminär karaktär. Församlingen gav sitt allmänna utskott i uppdrag att närmare studera förslaget och framlägga en rapport till majsessionen av församlingens femte ordinarie möte.

Sedan ad hoc församlingen i mars 1953 framlagt sitt slutliga utkast till fördrag om upprättande av en europeisk politisk union, vari i huvudsak infogats de från rådgivande församlingens sida framförda förslagen, utarbeta-

de det allmänna utskottet en rapport, vari behandlades de artiklar av fördragsutkastet som berörde förbindelserna mellan Europarådet och den politiska unionen. På grundval av denna rapport antog församlingen vid sin majsession rekommendation nr 44 och resolution nr 27.

I rekommendationen, som berör de allmänna aspekterna på fördragsutkastet och i sin första del riktar sig till de medlemmar av Europarådet som överväger att upprätta en politisk union, uppmanas dessa att fatta ett snabbt beslut beträffande fördragsutkastet. I sin andra del riktar sig rekommendationen till Europarådets ministerkommitté i dess helhet med uppmaningen att göra beslutsamma ansträngningar under det kommande året för att inom ramen för Europarådet etablera intimare samarbete mellan de i rådet representerade staterna jämsides med utvecklingen inom den planerade politiska unionen.

I resolutionen, som behandlar den politiska unionens förbindelser med Europarådet, godkänner församlingen de i fördragsutkastet införda bestämmelserna om association och samordning liksom bestämmelserna i det till utkastet fogade protokollet rörande den politiska unionens förbindelser med Europarådet. Församlingen understryker slutligen i resolutionen, att frågan om upprättande av organiska förbindelser mellan den politiska unionen och Europarådet står i nära samband med förverkligandet av artiklarna 6 och 7: 1 i nämnda protokoll, vari behandlas frågan om förläggande av de båda organisationerna till samma plats och om visst samarbete dem emellan på det administrativa området.

Ministerkommittén har ännu icke avslutat sin behandling av denna rekommendation.

Rekommendationen nr 46 angående integrering av Europarådet och OEEC.

Frågan om en sammanslagning av Europarådet och OEEC behandlades ånyo vid församlingens session i juni.

I en av det allmänna utskottet framlagd rapport framhölls, att församlingen hittills antagit fyra rekommendationer angående en integrering av Europarådet och OEEC, men att ingen av dem lett till något resultat. Församlingens avsikt med dessa rekommendationer hade varit tvåfaldig. Det hade i första hand ansetts lämpligt att församlingen och dess utskott skulle få tillgång till den utmärkta tekniska expertis som stod till OEEC:s förfogande. Församlingen hade vidare ansett det nödvändigt, att Europarådets ställning stärktes framför allt under det skede av utvecklingen då de sex länderna planerade upprättandet av en politisk gemenskap. Härtill kom möjligheten att genom integrering undvika onödigt och dyrbart dubbelarbete. Utskottet erinrade om att genom den mellan de båda organisationernas ministerkommittéer i juli 1952 slutna överenskommelsen ett utmärkt samarbete redan etablerats men underströk, att församlingen i sina rekommendationer velat gå längre. Även ministerkommittén hade enligt utskottet varit

inne på denna tankegång i sin tilläggsrapport till församlingen i september 1952 ehuru den ansett att det vore för tidigt att fatta beslut i saken i avvaktan på att klara riktlinjer för Europarådets framtida verksamhet uppdragits. Utskottet ansåg emellertid, att tiden nu vore inne för Europarådet att fullfölja sina tidigare intentioner.

Församlingen bekräftar i sin rekommendation sina tidigare rekommendationer om förhållandet mellan Europarådet och OEEC och rekommenderar ministerkommittén att dels beakta dessa rekommendationer vid de förhandlingar i frågan mellan de båda organisationernas förbindelsekommittéer, som tidigare beslutats av ministerkommittén, dels hålla församlingen underrättad om gången av dessa förhandlingar.

Ministerkommittén har ännu icke avslutat sin behandling av denna rekommendation.

Rekommendationen nr 47 angående ratifikation av internationella arbetskonventioner.

Ministerkommittén rekommenderas i denna rekommendation att anmoda medlemsregeringarna att snarast ratificera följande internationella arbetskonventioner:

Konvention nr 81 ang. arbetsinspektion inom industri och handel, 1947;

Konvention nr 87 ang. föreningsfrihet och skydd för organisationsrätten, 1948;

Konvention nr 88 ang. den offentliga arbetsförmedlingens organisation, 1948;

Konvention nr 94 ang. arbetsklausuler i kontrakt däri offentlig myndighet är part, 1948;

Konvention nr 97 ang. migrerande arbetare (reviderad) 1949;

Konvention nr 98 ang. tillämpningen av principerna för organisationsrätten och den kollektiva förhandlingsrätten, 1949;

Konvention nr 102 ang. minimistandard för social trygghet, 1952.

Kommittén rekommenderas vidare, att församlingen hålles underrättad om regeringarnas åtgärder i saken och i förekommande fall erhåller rapport om de faktorer som förhindrat eller fördröjt ratificering av konventionerna.

Ministerkommittén har beslutat, att i kommitténs svar till rådgivande församlingen i anledning av denna rekommendation en redovisning skall lämnas för redan verkställda ratificeringar.

Av ovannämnda sju konventioner har Sverige ratificerat fem, nämligen nr:ris 81, 87, 88, 98 och 102.

Rekommendationen nr 49 angående utseende av generalsekreterare för Europarådet och befattningshavare inom Europarådets generalsekretariat.

Församlingen uttalar i sin rekommendation, att ministerkommittén, innan den i framtiden framlägger förslag rörande val av generalsekreterare och biträdande generalsekreterare, bör rådgöra med församlingens representanter i den blandade kommittén. Ytterligare rekommenderas ministerkommittén tillse, att ingen medlemsstat förbehåller sig rätten att tillsätta särskilda befattningar inom sekretariatet och vidare att vid befordringar inom sekretariatet hänsyn toges till kvalifikationerna hos redan där anställda befattningshavare, så långt detta är förenligt med behovet att rekrytera ny personal inom medlemsstaterna. Slutligen rekommenderas ministerkommittén, att i de för sekretariatet gällande administrativa bestämmelserna införa regler av ovanstående innehåll och motsvarande vad som redan gäller inom Förenta Nationernas generalsekretariat.

Ministerkommittén har beslutat efterkomma församlingens rekommendation. Samtidigt har kommittén uttalat, att medlemsstaterna skall tillförsäkras en rättvis geografisk fördelning av befattningarna inom sekretariatet.

Rekommendationen nr 50 angående förbindelserna mellan Atlantpaktorganisationen och Europarådets rådgivande församling.

I rekommendationen förklarar församlingen till en början, att stödet från en informerad allmänhet är av väsentlig betydelse för NATO:s framgång. I fortsättningen erinrar församlingen om ministerkommitténs resolution 1951: 31, vari förklarats, att kommittén icke hade några invändningar mot en diskussion inom församlingen av de politiska aspekterna på europeisk fred och säkerhet. Efter att ha fäst uppmärksamheten vid faran för dubblering av NATO:s verksamhet på de ekonomiska, sociala och kulturella områdena och den nytta, som de båda organisationerna skulle draga av ett nära samarbete på dessa områden, rekommenderar församlingen slutligen ministerkommittén, att NATO skall anmodas att med regelbundna mellanrum avgiva en rapport till rådgivande församlingen rörande frågor av gemensamt intresse.

Ministerkommittén har beslutat, att rekommendationen icke skall föranleda någon åtgärd från kommitténs sida.

I ett inlägg i debatten framhöll utrikesminister Undén, att ehuru församlingen i sin rekommendation understrukt det angelägna i att undvika dubblering av NATO:s verksamhet på de ekonomiska, sociala och kulturella områdena det likafullt klart framgånge av den allmänna kommitténs rapport, att det vore framför allt försvarsfrågorna, som tilldroge sig dess intresse. Under hänvisning till att församlingen skulle överskrida sina i stadgan fastställda befogenheter om den upptoge försvarsfrågor till behandling, föreslog utrikesministern, att ministerkommittén skulle vidhålla sin tidigare inställning till frågan, uttalad i den vid det tolfte mötet antagna resolutionen.

Rekommendationen nr 51 angående förenkling av pass-, tull- och valutaformaliteter.

Under hänvisning bland annat till tre betänkanden rörande passfrihet och tull- och valutaförhållanden i resandetraffiken mellan de nordiska länderna, utlämnade av den nordiska parlamentariska kommittén för friare samfärd-sel, uttalar församlingen, att det ligger i alla Europarådsmedlemmarnas in-tresse att underlätta sina medborgares resor i syfte att skapa större förstå-else dem emellan.

I sektion A av rekommendationen förordas, att viseringsskyldighet, där sådan fortfarande förefinnes, snarast möjligt måtte upphävas för resor mel-lan Europarådets alla medlemsstater, och att i fall där detta icke låter sig göra på reciprok grund möjligheterna för ett unilateralt upphävande av vi-seringsplikten skall undersökas. I varje fall bör transitviseringsplikten upp-hävas och inreseviseringar utfärdas kostnadsfritt. Ministerkommittén an-modas slutligen att snarast möjligt undersöka möjligheterna att upphäva viseringstvånget för resor mellan Europarådets medlemsstater och vissa sär-skilt uppräknade icke-medlemsstater, nämligen Finland, Jugoslavien, Por-tugal, Schweiz, Spanien och Österrike.

I sektion B av rekommendationen förordas, under hänvisning till den nu existerande ordningen mellan de nordiska länderna, innebärande passfrihet för medborgare i dessa länder, att liknande arrangemang träffas mellan andra grupper av stater såsom till exempel medlemmarna av Uniscan och medlemmarna av kol- och stålunionen, i syfte att detta så småningom skall leda till ett fullständigt upphävande av passtvånget mellan Europarådets medlemsstater.

I sektion C rörande kollektivpass rekommenderas, att de Europarådsmed-lemmar som icke är medlemmar av Brysselpaktsorganisationen skall inbju-das att ansluta sig till överenskommelsen rörande kollektivpass för ungdom, vilken trädde i kraft den 1 april 1952.

I sektionerna D och E rörande tull- och valutakontroll rekommenderas bland annat, att alla Europarådets medlemsstater skall tillåta resande att förutom personlig utrustning av närmare angivet slag tullfritt och utan skyldighet att inneha importlicens till medlemsstaterna medföra i utlandet inköpta varor till ett sammanlagt värde, icke överstigande motvärdet av 20 dollars, grundat på marknadspriset på varorna i inköpslandet. Förutsätt-ning för denna rättighet skall vara att varorna medföres av resenären per-sonligen vid in- eller utresa och att detta icke sker i kommersiellt syfte. Sär-skilda bestämmelser avser tobaksvaror, vin och sprit.

I sektion F slutligen rekommenderas, att de medlemmar av Europarådet som icke deltagit i 1947 års expertkonferens rörande pass- och gränsformali-teter, icke desto mindre skall inbjudas att efterkomma de vid konferensen antagna rekommendationerna, och att de av Europarådets medlemmar, som undertecknat men icke ratificerat 1952 års konvention rörande förenkling

av gränspasseringen vid befordran å järnväg av passagerare och resgods, snarast möjligt skall deponera sina ratifikationsinstrument.

Minsterkommittén har ännu icke avslutat sin behandling av denna rekommendation.

Rekommendationen nr 52 angående fortsatta åtgärder från medlemsstaternas sida i samband med den europeiska konventionen rörande de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.

Församlingen uttrycker i denna rekommendation sin stora tillfredsställelse över att konventionen rörande de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna numera trätt i kraft och rekommenderar ministerkommittén att framföra följande till medlemsstaternas regeringar.

Det är enligt församlingen utomordentligt önskvärt, att de stater, som ännu icke har ratificerat konventionen och dess protokoll, snarast möjligt gör detta. Församlingen hemställer enträget till de regeringar som ännu icke ratificerat att vidtaga de i konventionens artikel 25 förutsedda åtgärderna rörande erkännande av behörighet för den europeiska kommissionen för de mänskliga rättigheterna att mottaga individuella framställningar. Ur församlingens synpunkt är det att föredraga, att ett klagomål, som kommissionen anser legitimt och som icke kan avgöras genom förlikning, hänskjutes till ett rättsligt snarare än till ett politiskt organ. Församlingen vill därför understryka önskvärdheten av att medlemsregeringarna i överensstämmelse med konventionens artikel 46 avger förklaringar av innebörd, att de erkänner den planerade europeiska domstolen såsom behörig för dessa frågor. Församlingen uttalar slutligen förhoppningen, att vederbörande regeringar skall var beredda att ånyo överväga möjligheten av att avgiva en förklaring i enlighet med konventionens artikel 63 och protokollets artikel 4 om konventionens tillämplighet på alla eller något av de territorier, för vilkas internationella förbindelser regeringarna i fråga svarar.

Minsterkommittén har ännu icke avslutat sin behandling av denna rekommendation.

Konventionen ratificerades av Sverige den 11 januari 1952 (prop. 1951: 165 och r. skr. 1951: 251). Sverige har vidtagit de i konventionens artikel 25 förutsedda åtgärderna rörande erkännande av behörighet för den europeiska kommissionen för de mänskliga rättigheterna att mottaga individuella framställningar.

Rekommendationen nr 57 angående Saars framtida ställning.

I rekommendationen uttalar församlingen, att det ligger i de närmast berörda staternas liksom i hela Europas intresse att finna en lösning av detta problem på europeisk grundval. Ministerkommittén anmodas att uppmunt-

ra de närmast berörda staterna att snarast möjligt upptaga förhandlingar i frågan; det föreslås att ministerkommitténs ordförande i samförstånd med Frankrike, Tyskland och Saar sammankallar en särskild konferens i början av 1954 i syfte att diskutera frågan om garantier för de överenskommelser, som kan bli resultat av de direkta förhandlingarna mellan Frankrike och Tyskland och, om så visar sig nödvändigt, utarbeta en lösning av därmed sammanhängande problem. I konferensen skulle delta de sex medlemsstaterna i den påtänkta europeiska politiska unionen, nämligen Frankrike, Tyskland, Italien, Belgien, Nederländerna och Luxemburg, vidare Saar, Storbritannien, Förenta Staterna och den politiska unionens verkställande organ samt slutligen som observatörer representanter för Europarådets rådgivande församling och dess generalsekreterare. Enligt rekommendationen bör överläggningarna äga rum på grundval av de slutsatser, som kan framkomma som resultat av de fransk-tyska förhandlingarna och av de förslag som kan komma att framläggas av rådgivande församlingen.

Ministerkommittén har till de franska och tyska regeringarna uttalat dels sin tillfredsställelse över att de båda regeringarna återupptagit förhandlingarna i Saarfrågan dels sina förhoppningar om att förhandlingarna måtte leda till en för alla parter acceptabel lösning.

Församlingens resolution nr 44 angående Europarådets ställning inför den senaste politiska utvecklingen i världen.

Huvudparten av rådgivande församlingens septembersession ägnades åt en allmän debatt om Europarådets ställning inför den politiska utvecklingen i världen.

I den resolution, som antogs av församlingen efter debatten, uttalas i en första del, sektion A, att Europarådets politik bör vara grundad på minskning av den internationella spänningen, en kontrollerad nedrustning, fortsatt arbete på att ena Europa och organisera den kollektiva säkerheten samt respekt för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.

I en andra del av resolutionen, sektion B, skisseras den politik, som är ägnad att bringa de ovan formulerade principerna till utförande. En fyrmaktskonferens bör sålunda snarast möjligt sammankallas med de österrikiska och tyska frågorna som främsta ärenden på dagordningen. Beträffande Österrike bör konferensen leda till ett snabbt avslutande av ett statsfördrag, som säkerställer detta lands politiska och ekonomiska självständighet. Vad Tyskland beträffar, skall konferensens mål vara avslutandet av ett fredsfördrag, fria val över hela landet och bildandet av en regering med rätt att tala för hela det återförenade Tyskland. Vidare understrykes i resolutionen, att churu en integrering av ett återförenat Tyskland i ett enat Europa innebär en garanti för freden, det måste lämnas till Tysklands framtida regering att fritt fatta beslut i denna fråga.

I en följande del av resolutionen förklarar församlingen, att förhoppning-

arna om ett gynnsamt resultat av konferensen icke får medföra en minskning av Europas ansträngningar att uppnå kollektiv säkerhet och en bättre samordning av dess styrkor med västtyskt deltagande och icke heller ha till följd, att underhandlingarna rörande upprättandet av en europeisk politisk myndighet bringas att upphöra.

Församlingen uppmanar vidare Storbritannien och andra medlemmar av Europarådet att träda i så nära förbindelse som möjligt med redan upprättade begränsade unioner och med dem som kan komma att upprättas i framtiden. Församlingen uttalar till sist, att Sovjetunionen bör erbjudas som garanti en ömsesidig säkerhetspakt inom ramen för Förenta Nationerna, till vilken i första hand skall vara anslutna Sovjetunionen, Förenta Staterna, Storbritannien och medlemmarna av den planerade politiska unionen.

Ministerkommittén har beslutat dels godkänna huvuddragen i den i resolutionen upplinjerade politiken, dels uttrycka förhoppningen, att församlingen måtte fortsätta att debattera politiska frågor av detta slag för att därigenom vägleda den allmänna opinionen i Europa.

I ett inlägg i debatten förklarade utrikesminister Undén, att han vid omröstningen om denna resolution ämnade nedlägga sin röst, då enligt den svenska regeringens mening det icke funnes anledning för ministerkommittén att taga ställning till församlingens resolution. I fortsättningen citerade utrikesministern den romersk-rättsliga satsen om definitioners farlighet och tillämpade den på det föreliggande fallet. Resolutionen hade tillkommit genom sammanslagning av flera skiljaktiga förslag. Majoriteten av de svenska representanterna i församlingen hade i likhet med flera av sina kolleger nedlagt sina röster vid omröstningen. Det rådde utan tvivel inom respektive länder olika meningar om sådana fundamentala problem som den tyska frågan och Saar-frågan, och den svenska regeringen ville icke taga ställning till dessa frågor genom att uttala sig rörande den av församlingen antagna resolutionen, vilken för övrigt redan passerats av händelseutvecklingen.

Departementschefen.

Såsom framgår av föregående redogörelse är åtskilliga av de antagna rekommendationerna ännu icke behandlade av ministerkommittén.

Rekommendationen nr 44 riktar sig delvis till de stater som överväger att bilda en politisk union sinsemellan och den berör alltså i dessa hänseenden icke Sverige. I övrigt behandlas i rekommendationen och i den i anslutning därtill antagna resolutionen nr 27 förbindelserna på det ministeriella och parlamentariska planet mellan Europarådet och den planerade politiska unionen. Innan en stadga för den politiska unionen antagits torde det vara för tidigt att taga ståndpunkt till utformningen av förbindelserna mellan unionen och Europarådet.

I rekommendationen nr 46 behandlas en fråga som tidigare varit under övervägande. Jag hänvisar till vad jag yttrade härom i proposition nr 229 vid 1953 års riksdag.

Vad angår rekommendationen nr 47 har Sverige icke ratificerat konventionerna nr 94 och 97. I proposition nr 188 vid 1950 års riksdag lämnas en redogörelse för de skäl som talat emot en ratificering från svensk sida av dessa konventioner. Beträffande konventionen nr 94 angående arbetsklausuler i kontrakt, däri offentlig myndighet är part, har sålunda anförts, att det sakliga innehållet i förevarande konvention saknar intresse för Sveriges del, emedan däri angivna villkor och bestämmelser i regel i vårt land regleras genom kollektivavtal. Härtill kommer att i konventionen finnes inryckta formella föreskrifter, som ter sig främmande för svenska förhållanden. Beträffande konventionen nr 97 angående migrerande arbetare har framhållits, att i vad avser den förmån som ligger i rätten att erhålla billig och i vissa fall helt kostnadsfri sjukvård och hälsovård i stort sett ingen skillnad göres mellan svenskar och de utlänningar som vistas i Sverige, och att när det gäller den obligatoriska fattigvården utlänningar är i huvudsak likställda med svenskar. Den svenska lagstiftningen uppfyller sålunda i stort sett de i konventionen stipulerade villkoren. Då emellertid vissa skiljaktigheter förefinnes mellan konventionstexten och gällande svensk lagstiftning på socialförsäkringens område har det befunnits önskvärt, att det tills vidare får anstå med ratifikation från svensk sida av ifrågavarande konvention.

Vad angår Sveriges inställning till de frågor som behandlas i rekommendationen nr 51 angående förenkling av pass-, tull- och valutaformaliteter må framhållas, att Sverige redan avskaffat viseringstvånget för alla Europarådets medlemsstater med undantag av Förbundsrepubliken Tyskland och Saar. Det finns anledning att förutsätta, att i en nära framtid viseringstvånget beträffande dessa två medlemmar kommer att upphävas. Det kan också i detta sammanhang erinras om, att Sverige icke fordrar visering för finländska och schweiziska medborgare. Beträffande gällande tull- och valutakontroll torde den svenska lagstiftningen på dessa områden i huvudsak överensstämma med församlingens rekommendationer. Beträffande import av tobak och spritdrycker av resande med hemvist i de nordiska länderna gäller dock för närvarande mera restriktiva regler än vad som framgår av rekommendationen nr 51. Vidare får resande till och från Sverige endast medföra högst 99 kronor i svenska sedlar.

Vad slutligen beträffar den av församlingen antagna resolutionen nr 44 angående Europarådets ställning inför den senaste politiska utvecklingen i världen får jag hänvisa till det inlägg i frågan som jag gjorde vid ministerkommitténs möte i december 1953, och för vilket en redogörelse redan lämnats i samband med referatet av det huvudsakliga innehållet i resolutionen i fråga.

Under åberopande av vad jag i det föregående anført får jag hemställa att Kungl. Maj:t måtte till riksdagen avlåta proposition med anhållan om riksdagens yttrande angående omförmälda av Europarådets rådgivande församling år 1953 vid dess femte ordinarie möte fattade beslut.

Kungl. Maj:ts proposition nr 214.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Dag Malm.

REKOMMENDATION 44

angående det av ad hoc församlingen antagna utkastet till fördrag om upprättande av en europeisk politisk union.

Församlingen,

som har beaktat det fördragsutkast, innefattande stadga för den europeiska gemenskapen, som ad hoc församlingen antog den 10 mars 1953 och delgav rådgivande församlingen i överensstämmelse med den resolution, som antogs den 10 september 1952 i Luxemburg av utrikesministrarna i den europeiska kol- och stålunionens sex medlemsstater;

som erinrar om sin enhälliga resolution av den 6 september 1949 att »Europarådets syfte och mål är skapandet av en europeisk politisk myndighet med begränsade funktioner men med verkliga befogenheter»;

som erinrar om att den har försökt att definiera dessa funktioner och befogenheter och att den sålunda den 26 augusti och 23 november 1950 röstade för det fördragsutkast, varigenom den europeiska kol- och stålunionen upprättades; den 11 maj 1951 välkomnade undertecknandet av nämnda fördrag; den 11 augusti 1950 antog en rekommendation, som krävde »skapandet av en förenad europeisk armé, underställd en europeisk försvarsminister och underkastad europeisk demokratisk kontroll»; den 30 maj 1952 begärde, att den europeiska försvarsgemenskapen skulle underställas en politisk myndighet; och senare givit sitt stöd åt fördragsutkastet rörande den europeiska försvarsgemenskapen;

som anser, att skapandet av begränsade gemenskaper innebär steg på vägen till skapandet av en europeisk gemenskap.

som uttalar de fria folkens i Europa tacksamhet till fördragsutkastets upphovsmän, vilka med skicklighet och hängivenhet har fullgjort det uppdrag, som de på de sex utrikesministrarnas inbjudan åtog sig;

som anser, att det måste råda en större enhet mellan Europarådets medlemsstater, om inrättandet av en europeisk gemenskap skall stå i överensstämmelse med dessa staters gemensamma intressen;

som understryker, att en sådan större europeisk enhet alltid betraktats som en tvingande politisk nödvändighet på de ekonomiska och sociala områdena såväl som på försvarsområdet, och som därför anser, att en eventuell minskning i spänningen mellan Sovjetunionen och den fria världen icke skulle utesluta denna nödvändighet;

som beaktar, att den europeiska gemenskapens framgång till stor del beror på dels i vilken utsträckning förbindelserna upprätthålles och stärkes å ena sidan mellan gemenskapen och de stater, som ej är medlemmar av denna, och å den andra mellan gemenskapen och Europarådet, dels hur effektivt samarbete, som kan etableras mellan dem;

som understryker, att särskilt på det ekonomiska området framgång och välstånd hos gemenskapen och de europeiska stater, som ej är medlemmar därav, är oupplösligt förenade och att det därför är önskvärt, att i fråga om varje ny förbindelse, som kan uppstå mellan dem, de åtgärder, som vidtages av gemenskapen, skall stå i överensstämmelse med dem, som vidtagits inom den vidare ramen av Europarådet, OEEC och de europeiska ekonomiska organisationer, vari gemenskapens medlemsstater utgör en integrerande del;

som drager uppmärksamheten hos dem, vilka är ansvariga för den vidare behandlingen av fördragsutkastet, innefattande stadga för den europeiska gemenskapen, till de förslag, som innefattas i rådets rekommendation 45 rörande den europeiska gemenskapen,

rekommenderar ministerkommittén:

(a) att regeringarna i de Europarådets medlemsstater, vilka ämnar bilda den europeiska gemenskapen, fattar ett snabbt beslut beträffande det fördragsutkast, som nu förelagts dem;

(b) att alla medlemsstaternas regeringar gör bestämda ansträngningar under det kommande året i syfte att utveckla större enhet inom Europarådets ram mellan alla nationer, som är där representerade, så att denna större enhet må utvecklas samtidigt med den, som skapats inom den europeiska gemenskapen.

REKOMMENDATION 46

angående integrering av OEEC och Europarådet.

Församlingen,

som anser, att OEEC:s och Europarådets huvudsyften sammanfaller och att följaktligen ett nära samordnande av deras verksamhet skulle vara till fördel för båda organisationerna och verksamt bidra till förverkligandet av deras syften och de principer, som de förfäktar, när de söker uppnå sina mål;

som välkomnar de åtgärder för att främja samarbetet mellan OEEC och Europarådet, vilka innefattas i den överenskommelse, som i juli 1952 slöts mellan OEEC:s ministerråd och Europarådets ministerkommitté;

som emellertid anser, att å ena sidan bildandet av den europeiska kol- och stålunionen och påbörjandet av dess verksamhet samt de framsteg, som gjorts under förhandlingarna om bildande av andra gemenskaper med begränsat medlemskap och å andra sidan förverkligandet av en politik, som skulle innebära, att Europarådet bildar »den allmänna ramen för europeisk politik», gör det nödvändigt, att radikalare åtgärder vidtages för att förena de organisationer, vilkas ändamål är att åstadkomma en närmare handlingsgemenskap mellan Europarådets alla medlemsstater;

som vidare anser, att Europarådet effektivare än någon annan organisation kan utgöra ett forum, varigenom den allmänna opinionen kan upplysas om de tekniska förslag, som framlägges av OEEC;

som är övertygad, att varje framsteg mot större enhet är till fördel icke blott för Europarådets medlemsstater som en helhet utan även för de ovan nämnda gemenskaperna med begränsat medlemskap;

som därför förnyar sina tidigare rekommendationer angående förbindelserna mellan OEEC och Europarådet och i synnerhet de förslag, som innefattades i rekommendation 25 i maj 1952;

rekommenderar ministerkommittén:

(a) att de ovan nämnda rekommendationerna tages i beaktande i avsikt att lösa problemet om förbindelserna mellan OEEC och Europarådet, när denna fråga diskuteras av de båda organisationernas förbindelsekommittéer i överensstämmelse med ministerkommitténs beslut;

(b) att församlingen hålles underrättad om hur dessa diskussioner utvecklar sig, och att den anmodas yttra sig över förslag till lösning av frågan, innan beslut därom fattas av ministerkommittén.

REKOMMENDATION 47

angående ratifikation av internationella arbetskonventioner.

- Församlingen,
som erinrar om sin rekommendation 14 av den 7 december 1951 angående medlemsstaternas antagande av en gemensam politik på det sociala området, som anser, att det skulle vara i hög grad önskvärt att åvägabringa ratificering av vissa internationella arbetskonventioner, vilka är mycket betydelsefulla på arbetsområdet och för vilkas ratificering det ej synes föreligga något större hinder,
som anser, att åtgärder kan vidtagas för att anpassa principerna i dessa konventioner efter förhållandena i de olika länderna,
rekommenderar ministerkommittén
- a) att anmoda berörda medlemsregeringar att vidtaga åtgärder för snar ratificering av följande internationella arbetskonventioner:
Konvention nr 81: ang. arbetsinspektion inom industri och handel, 1947;
Konvention nr 87: ang. föreningsfrihet och skydd för organisationsrätten, 1948;
Konvention nr 88: ang. den offentliga arbetsförmedlingens organisation, 1948;
Konvention nr 94: ang. arbetsklausuler i kontrakt däri offentlig myndighet är part, 1949;
Konvention nr 97: ang. migrerande arbetare (reviderad) 1949;
Konvention nr 98: ang. tillämpningen av principerna för organisationsrätten och den kollektiva förhandlingsrätten, 1949;
Konvention nr 102: ang. minimistandard för social trygghet, 1952;
 - (b) att hålla församlingen underrättad om de åtgärder, som regeringarna vidtar på detta område;
 - (c) att i förekommande fall överlämna till församlingen en kort redogörelse för de svårigheter, som hindrar eller försenar ratificeringen av dessa konventioner.

REKOMMENDATION 49

angående utseende av generalsekreterare för Europarådet och befattningshavare inom Europarådets generalsekretariat.

- Församlingen,
som utnämnt en generalsekreterare på ministerkommitténs rekommendation i enlighet med stadgans artikel 36,
1. vill uttrycka sin uppriktiga förhoppning, att Europarådets sekretariat utvecklas på ett sätt, som motsvarar den uteslutande internationella karaktären hos dess funktioner;
 2. *rekommenderar* därför ministerkommittén:
 - (a) att den i framtiden, innan den framlägger förslag rörande utnämning av generalsekreterare måtte rådgöra med församlingens representanter i den blandade kommitté, vars tillkomst godkändes av ministerkommittén i maj 1951;
 - (b) att ingen medlemsstat får förbehålla sig rätten att tillsätta särskilda befattningar inom sekretariatet;
 - (c) att den måtte i de administrativa bestämmelser, som den fastställde

den 8 augusti 1949, införa en regel i överensstämmelse med artikel IV, paragraf 4 i Förenta Nationernas och dess fackorgans personalreglemente, innebärande att generalsekreteraren vid fyllandet av vakanser skall taga hänsyn till kvalifikationer och erfarenhet hos personer, vilka redan är anställda av Europarådet, för såvitt detta är förenligt med behovet att anställa nya krafter och att fördela befattningarna på ett rättvist sätt mellan medlemsstaternas medborgare.

REKOMMENDATION 50

angående förbindelserna mellan Atlantpaksorganisationen och Europarådets rådgivande församling.

Församlingen,
 som anser, att det fulla stödet från en informerad allmänhet är av väsentlig betydelse för Atlantpaksorganisationens framgång;
 som är övertygad, att församlingen skulle kunna vara Atlantpaksorganisationen till stor hjälp vid stimulerandet av detta stöd;
 som erinrar om ministerkommitténs resolution 1951: 31, vari förklaras, att kommittén icke hade några invändningar mot en diskussion inom församlingen av de politiska aspekterna på europeisk fred och säkerhet;
 som vidare fäster uppmärksamheten vid faran av dubbelarbete till följd av Atlantpaksorganisationens verksamhet på de ekonomiska, sociala och kulturella områdena och vid den nytta, som båda organisationerna kan draga av ett nära samarbete mellan Atlantpaksorganisationen och Europarådet på dessa områden,
rekommenderar ministerkommittén att anmoda Atlantpaksorganisationen att med regelbundna mellanrum avgiva en rapport till Europarådets rådgivande församling rörande frågor av gemensamt intresse.

REKOMMENDATION 51

angående förenkling av pass-, tull- och valutaformaliteter.

Församlingen,
 som har tagit under övervägande den motion om förenkling av gränsformaliteterna för resande, vilken framlagts av framlidne greve Jacini, Dok. 98;
 som har tagit kännedom om nordiska parlamentariska kommitténs tre betänkanden om förenkling av pass-, tull- och valutaformaliteter;
 som för att undvika dubbelarbete noggrant har studerat Förenta Nationernas arbete i fråga om pass- och gränsformaliteter;
 som är övertygad, att det ligger i alla Europarådets medlemsstaters intresse att underlätta sina medborgares resor i avsikt att skapa större förståelse och god vilja bland dem;
 som anser, att gränsformaliteterna, så som de för närvarande är utformade, förorsakar onödigt besvär och onödig tidsspillan;
 som har tagit hänsyn till utskottets för juridiska och administrativa frågor rapport, Dok. 201, vilken har överlämnats till ministerkommittén, så att denna rekommendation kan studeras med vederbörlig hänsyn tagen till rapporten;

Sektion A.

Viseringskyldighet

som har funnit, att den resolution angående önskvärdheten av att avskaffa viseringskyldigheten vid resor mellan Europarådets alla medlemsstater, vilken på församlingens förslag antogs av ministerkommittén vid dess tionde möte, ännu ej till fullo förverkligats;

1. rekommenderar ministerkommittén:

- (a) att viseringskyldighet, där sådan fortfarande föreligger snarast möjligt måtte fullständigt upphävas för resor mellan Europarådets alla medlemsstater;
- (b) att i fall, där speciella omständigheter gör det särskilt svårt att fullständigt avskaffa viseringskyldigheten på reciprok grund, möjligheterna för ett unilateralt upphävande måtte undersökas och i varje fall att transitviseringskyldigheten måtte avskaffas och inreseviseringar utfärdas kostnadsfritt;
- (c) att ägna omedelbar uppmärksamhet åt möjligheten att avskaffa viseringskyldigheten för resor mellan Europarådets medlemsstater och vissa icke-medlemsstater, nämligen Finland, Jugoslavien, Portugal, Schweiz, Spanien och Österrike;

Sektion B

Passkontroll

som är övertygad, att slutmålet för Europarådets medlemsstater måste vara passtvångets fullständiga avskaffande för resor mellan medlemsstaterna;

som erinrar om att detta ej skulle innebära mer än ett partiellt återvändande till den resefrihet, som före 1914 rådde i praktiskt taget hela Europa;

som välkomnar den ordning, som råder mellan de nordiska länderna, varvid resande från ett land till ett annat icke längre behöver förete identitetsbevis, när de passerar gränserna mellan dessa länder, och som råder mellan Irland och Storbritannien, varvid dessutom utlänningar, som anländer till Storbritannien via Irländska Republiken icke på nytt granskas av passkontrollen vid ankomsten till Storbritannien, och utlänningar, som reser till Irländska Republiken via Storbritannien granskas av brittiska passkontrollen men ej vid ankomsten till Irländska Republikens område;

2. rekommenderar ministerkommittén:

- (a) att liknande anordningar måtte vidtagas mellan andra grupper av stater, t. ex. mellan medlemmarna av Uniscan (Danmark, Norge, Storbritannien och Sverige) till vilka Irland, Island och möjligen Finland kunde ansluta sig, och mellan medlemmarna av kol- och stålunionen (Belgien, Frankrike, Italien, Luxemburg, Nederländerna och Tyska Förbundsrepubliken) till vilka Storbritannien och möjligen andra av Europarådets medlemsstater kunde ansluta sig, allt under förutsättning att det finnes andra tänkbara kombinationer och att målet är, att dessa regionala passunioner med hänsyn till att de griper in i varandra till slut måtte leda till avskaffande av passtvånget för resor till Europarådets alla medlemsstater;
- (b) att som ett steg på vägen mot uppnåendet av detta mål grupper av

närliggande länder, t. ex. de ovannämnda, måtte upphäva passtvänet för medborgare i gruppernas länder och att sådana identitetskort, som för närvarande utfärdas av vederbörande myndigheter i medlemsstaterna för inhemskt bruk och som är försedda med fotografi (t. ex. nationella identitetskort, medborgarskapsbevis giltiga som reselegitimation, rösträttskort, körkort, hälsovårdskort, socialvårdskort, postens och järnvägens legitimationsbevis, etc.) måtte godkännas av andra medlemsstater som tillfredsställande identitetsbevis;

Sektion C

Kollektivpass

som har tagit del av de anordningar, vilka Brysselpaktsorganisationen (Belgien, Frankrike, Luxemburg, Nederländerna och Storbritannien) har vidtagit i fråga om kollektivpass för ungdom och vilka trätt i kraft den 1 april 1952;

som anser, att ungdom från Europarådets alla medlemsstater borde få resa på kollektivpass och att dessa borde få ett standardiserat utförande och innehåll;

som fastslår, att denna rekommendation icke på något sätt påverkar dess huvudförslag rörande avskaffande av passtvänet vid resor mellan Europarådets medlemsstater utan är ett steg i riktning mot detta mål;

3. rekommenderar ministerkommittén:

- (a) att de stater, som är medlemmar av Europarådet men ej av Brysselpaktsorganisationen, måtte inbjudas att ansluta sig till överenskommelsen rörande kollektivpass för ungdom, vilken trädde i kraft den 1 april 1952;
- (b) att uppmärksamhet ägnas åt möjligheten att utsträcka användandet av kollektivpass till personer över 18 eller 21 års ålder, vilket som är tillämpligt, och att det såvitt möjligt ej borde gälla några begränsningar i fråga om arten av de resor för vilka kollektivpass utfärdas;

Sektion D

Tullkontroll

som anser, att det är betydelsefullt att mer exakt definiera vilka kategorier av varor som innefattas i uttrycket »personlig utrustning», så att turister kan exakt bedöma vilka artiklar de är berättigade att tullfritt medföra;

som vidare anser, att det är önskvärt att lätta på nuvarande regler så att resande får större möjligheter att föra med sig andra artiklar än personliga effekter och födoämnen för personligt behov;

som vidare anser, att kvantitativa begränsningar även i fortsättningen måste vara i kraft beträffande vissa varor, som är belagda med höga tullar;

som slutligen hyser den uppfattningen, att därest ovannämnda förslag antoges, det skulle vara möjligt att modernisera det sätt på vilket tullkontrollen för närvarande verkställs,

4. rekommenderar ministerkommittén

- (a) att alla Europarådets medlemsstater måtte antaga föreskrifter, som sätter alla resande, egna medborgare inbegripna, i stånd att tull-

fritt och utan särskilda import- och exporttillstånd in- och utföra följande varor, därest de ingår i resandens personliga utrustning och är avsedda uteslutande för hans personliga bruk:

- (I) beklädnads- och sängklädesartiklar och andra artiklar för personligt bruk, såsom klockor, smycken, toilettartiklar, etc.;
- (II) andra smärre ägodelar, såsom kikare, kameror och mindre filmkameror, jämte framkallade och oframkallade filmer och plåtar, portabla musikinstrument, grammofoner (jämte ett skäligt antal skivor), radioapparater och reseskrivmaskiner;
- (III) cyklar, camping- och sportutrustning (t. ex. gevär och annan jaktutrustning, fiskredskap, skidor, tennisracketar, kanoter och liknande mindre, motorlösa båtar, inbegripet hopfällbara båtar);
- (IV) barnvagnar och rullstolar;
- (V) beklädnadsartiklar för personligt bruk inköpta i utlandet, vilka med hänsyn till kvantitet och värde och till längden av resandens utlandsvistelse kan betraktas som personlig utrustning;
 - (b) att turister måtte tillåtas att införa till alla medlemsstater, sina hemländer inbegripna, tullfritt och utan importtillstånd, förutom personlig utrustning, varor inköpta i utlandet till ett sammanlagt värde icke överstigande motvärdet till 20 dollars (vilket belopp så snart omständigheterna medger bör höjas till 50 dollars), grundat på marknadspriset på varorna i inköpslandet, under förutsättning att varorna medförs av resanden personligen eller ingår i hans personliga bagage vid inresan och under förutsättning att det av deras kvantitet och sammansättning framgår, att varorna, som på detta sätt införes, icke är avsedda för försäljning utan uteslutande för personlig användning eller förbrukning samt under förutsättning att införseln av dessa varor ej står i strid med gällande nationella föreskrifter;
 - (c) att följande mängder måtte fastställas som minimikvantiteter i alla medlemsstater:
 - 200 cigaretter eller 250 gr tobak eller 25 cigarrer eller mindre kvantiteter av varje i samma proportioner;
 - 2 liter vin och spritdrycker, varav ej mer än en liter må utgöras av spritdrycker;
 - 1/2 liter toilettvatten, varav ej mer än en åttondels liter må utgöras av parfym;
 - (d) att det nuvarande tullkontrollsystemet måtte ändras och ersättas med ett system byggt på stickprov, om möjligt endast vid inrese-ställena;

Sektion E

Valutakontroll

som anser, att det för närvarande icke är möjligt att genomföra enhetliga valutabestämmelser i Europarådets alla medlemsstater men att icke desto mindre vissa förbättringar kan åstadkommas,

5. rekommenderar ministerkommittén:

- (a) att Europarådets alla medlemsstater måtte medgiva så rikliga valutatilldelningar som möjligt för resor mellan Europarådets medlemsstater;
- (b) att de måtte medgiva alla resande rätt att in- och utföra sedlar till ett värde av minst tio pund sterling i sin egen valuta;

- (c) att valutakontrollen, i den mån den anses oundgänglig av medlemsstaterna, måtte verkställas på enklaste och för resandena minst hindrande sätt, t. ex. genom bankerna;
- (d) att regelbunden valutakontroll vid gränserna måtte avskaffas och ersättas med stickprovsundersökningar i likhet med vad som föreslagits beträffande tullkontrollen;

Sektion F

Internationella instrument

som har beaktat de rekommendationer, som antagits av 1947 års expertkonferens rörande pass- och gränsformaliteter, och konventionen rörande förenkling av gränspasseringen vid befordran å järnväg av passagerare och resgods, undertecknad i Genève den 10 januari 1952.

6. rekommenderar ministerkommittén:

- (a) att åtgärder måtte vidtagas för att de medlemmar av Europarådet, som ej deltog i 1947 års konferens, icke desto mindre inbjudes att efterkomma dess rekommendationer; och
- (b) att de medlemmar av Europarådet, vilka har undertecknat men ej ratificerat 1952 års konvention, måtte deponera sina ratifikationsinstrument så snart som möjligt och att de, som ej har undertecknat denna konvention men kan göra det, måtte inbjudas att utan dröjsmål ansluta sig till den.

REKOMMENDATION 52

angående fortsatta åtgärder från medlemsstaternas sida i samband med den europeiska konventionen rörande de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och dess tilläggsprotokoll.

Församlingen,

som uttrycker sin djupa tillfredsställelse över att konventionen rörande de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, vilken konvention betecknar ett betydelsefullt steg i riktning för organisationens anseende och leder till svårigheter i samband med upprättandet av ett av Europarådets huvudmål, numera trätt i kraft,

rekommenderar ministerkommittén, att följande rekommendationer måtte överlämnas till medlemsstaternas regeringar:

1. Det är utomordentligt önskvärt, att de stater, som ännu icke ratificerat konventionen eller dess tilläggsprotokoll, snarast möjligt gör detta, ty varje dröjsmål i det slutliga antagandet av dessa överenskommelser av någon medlem av Europarådet är menligt för organisationens anseende och leder till svårigheter i samband med upprättandet av den europeiska kommissionen för de mänskliga rättigheterna.
2. Församlingen har från början ansett det nödvändigt för skyddet av de mänskliga rättigheterna, att varje person, som gör gällande, att en av de Höga Fördragsslutande Parterna inkräktat på hans rättigheter, skall kunna direkt underställa ett internationellt organ sina klagomål för undersökning och förlikning utan att behöva söka stöd från en regering, vars intervention skulle förvandla en enskild persons klagomål till en tvist mellan stater. Det var denna synpunkt, som ledde till inrättandet av den europeiska kommissionen för de mänskliga rättigheterna. För-

samlingen hemställer enträget till de stater, vilka ännu ej har gjort så, att vidtaga de åtgärder, som förutses i konventionens artikel 25, och erkänna kommissionens kompetens att mottaga enskilda personers framställningar.

3. Församlingen anser det likaledes önskvärt, att varje klagomål, som kommissionen anser legitimt och som den icke är i stånd att avgöra genom förlikning, hänskjutes till ett rättsligt snarare än ett politiskt organ. Den vill därför understryka för medlemsstaternas regeringar önskvärdheten av att de i överensstämmelse med konventionens artikel 46 förklarar, att de erkänner den obligatoriska jurisdiktionen hos den europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna.
4. Församlingen fäster slutligen uppmärksamheten hos de medlemsstater, vilka svarar för sina utomeuropeiska territoriers internationella förbindelser, på de misstankar och den kritik de utsätter sig för, därest de skulle vägra att utsträcka konventionens och tilläggsprotokollets tillämplighet till dessa territoriers befolkning. Det är sålunda församlingens uppriktiga förhoppning, att vederbörande regeringar är beredda att ånyo överväga möjligheten att avgiva en förklaring i enlighet med konventionens artikel 63 och tilläggsprotokollets artikel 4.

REKOMMENDATION 57

angående Saars framtida ställning.

Församlingen,

som är medveten om allvaret i det problem, som Saar representerar, eftersom utan en snabb lösning av detta hela grundvalen för de fransk-tyska förbindelserna kan äventyras och upprättandet av den europeiska gemenskapen sättas i fara;

som anser, att det ligger i de närmast berörda staternas, liksom i hela Europas, intresse att finna en lösning av detta problem på europeisk grundval,

rekommenderar ministerkommittén:

1. att de direkt berörda staterna uppmuntras att ofördröjligen upptaga bilateral förhandlingar;
2. att ministerkommitténs ordförande i samråd med Frankrike, Tyskland och Saar sammankallar en särskild konferens i början av 1954 i syfte att överväga ett garanterande av de överenskommelser, som kan framkomma under de fransk-tyska förhandlingarna, och, om så visar sig nödvändigt, söka lösa de problem, som står kvar från dessa förhandlingar;
3. att som deltagare i denna konferens inbjudes, förutom Europarådets rådgivande församling och generalsekretariat, vilka företrädes i egenskap av observatörer:
 - (a) de stater, vilka den 10 september 1952 i Luxemburg beslöt bilda en europeisk gemenskap;
 - (b) Saar;
 - (c) Storbritannien och Förenta Staterna;
 - (d) den europeiska gemenskapens verkställande organ;
4. att konferensens överläggningar äger rum på grundval av de slutsatser, som framlägges för den som resultat av de fransk-tyska förhandlingarna, jämte de förslag, som kan komma från rådgivande församlingen.

RESOLUTION 27

angående det av ad hoc församlingen antagna utkastet till fördrag om upprättande av en europeisk politisk gemenskap.

Församlingen,

som har beaktat det fördragsutkast, innefattande stadga för den europeiska gemenskapen, vilket antagits av ad hoc församlingen den 10 mars 1953 och delgivits rådgivande församlingen i överensstämmelse med den resolution, som antogs i Luxemburg den 10 september 1952 av utrikesministrarna i den europeiska kol- och stålunionens sex medlemsstater;

som uppriktigt välkomnar den samarbetsanda och den bestämda vilja att upprätthålla enheten mellan Europarådets alla medlemsstater, som har lett ad hoc församlingen till att antaga förslagen angående association och förbindelser, som framlades i resolution 26, antagen av rådgivande församlingen den 17 januari 1953;

beslutar beträffande dessa två frågor som följer:

I. Association

1. Rådgivande församlingen godkänner bestämmelserna om associerade stater i artiklarna 90, 91, 92 och 93 av utkastet till fördrag om den europeiska gemenskapen.
2. Församlingen föreslår emellertid att en bestämmelse införes i första paragrafen av artikel 91 rörande deltagande i ekonomiska och sociala rådet av representanter för associerade stater.

II. Förbindelser med Europarådet

3. Rådgivande församlingen välkomnar i allmänhet bestämmelserna rörande de förbindelser, som skall upptagas med Europarådet, enligt det till utkastet till fördrag om den europeiska gemenskapen fogade andra protokollet.
4. Rådgivande församlingen anser, att framgången för dessa förslag till upprättande av organiska förbindelser mellan den europeiska gemenskapen och Europarådet i praktiken helt kommer att bero av förverkligandet av bestämmelserna i artikel 6 och artikel 7, paragraf 1, i det andra protokollet. Den rekommenderar därför, att bestämmelserna i dessa artiklar tillämpas omedelbart efter det att den europeiska gemenskapen upprättats i enlighet med reglerna i sektion D av yttrande nr 3, sådant det antogs av rådgivande församlingen den 30 september 1952.

RESOLUTION 44

angående Europarådets ställning inför den senaste politiska utvecklingen i världen.

Sektion A

Rådgivande församlingen anser, att Europarådets politik måste grundas på följande principer:

1. Alla europeiska folks önskan om fred fordrar, att Västeuropa icke blott uppmuntrar alla ansträngningar att göra slut på den nuvarande internationella spänningen genom att lösa de problem, vilka för närvarande skapar denna spänning, utan även tager varje tänkbart initiativ för att nå detta resultat.

2. Uppgiften att ena hela Europa, som vidtagits av andra orsaker än som svar på ett krigshot, måste påskyndas, eftersom ett enat Europa i sig självt utgör en grundläggande förutsättning för skapandet av en varaktig fred.
3. Nedrustningen är en nödvändig förutsättning för varaktig fred. Varje överenskommelse att minska rustningarna måste vara ömsesidig och innefatta ett system av allmän övervakning och kontroll för att säkerställa att överenskommelsen ej blott iakttages utan även verkställs samtidigt.
4. I avvaktan på en allmän överenskommelse angående nedrustning måste den fria världen fortsätta sina ansträngningar att skapa kollektiv säkerhet med all hänsyn tagen till vad som är möjligt med tanke på dess ekonomiska resurser och sociala struktur.
5. Den västerländska världens solidaritet måste befästas, under beaktande av ett enat Europas och Amerikas Förenade Staters ömsesidiga oberoende.
6. Det fria Europas union utgör ett bidrag till fredens upprätthållande på grund av den ytterligare garanti, som är given i den defensiva karaktären av dess allianser och dess uttalade syfte att uteslutande genom förhandlingar söka lösa de problem, vilka orsakar den nuvarande spänningen i de internationella förbindelserna.
7. Respekt för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna förblir ett oeftergivligt villkor för upprättandet mellan folken av förbindelser grundade på ömsesidigt förtroende och ett fruktbärande samarbete, vilket i sin tur förutsätter en allvarlig ansträngning att nå ömsesidig förståelse.

Sektion B

1. Församlingen anser, att i nuvarande läge första steget för att bringa de ovan formulerade principerna till utförande bör vara att snarast möjligt sammankalla den föreslagna fyrmaktskonferensen. Huvudpunkterna på konferensens dagordning skall vara de österrikiska och tyska frågorna, vilka bör behandlas oberoende av varandra. Konferensens arbetsområde skall efterhand kunna utvidgas till andra frågor.
2. Konferensen bör, med österrikiska regeringens medverkan, leda till ett snabbt avslutande och ikraftträdande av ett statsfördrag, som säkerställer Österrikes politiska och ekonomiska självständighet.
3. Församlingen anser, att konferensens mål vad Tyskland beträffar bör vara avslutandet av ett fredsfördrag, vilket förutsätter fria val i hela Tyskland och, som resultat av dessa val, bildandet av en regering med rätt att tala för hela det återförenade Tyskland.
4. Ehuru församlingen tror, att integreringen av ett återförenat Tyskland i ett enat Europa skulle innebära en garanti för freden, anser den, att det måste lämnas till Tysklands framtida regering att fritt fatta beslut om landets slutliga ställning.
5. Församlingen anser, att förhoppningarna om ett gynnsamt resultat av konferensen icke får medföra en minskning av Europas ansträngningar att uppnå kollektiv säkerhet och en bättre samordning av dess styrkor med västtyskt deltagande och icke heller ett upphörande av underhandlingarna rörande upprättandet av en europeisk politisk myndighet med begränsade funktioner men med verkliga befogenheter, vilken skulle garantera en demokratisk kontroll över redan upprättade begränsade unioner eller dem, som kan komma att upprättas.
6. I detta syfte uppmanar församlingen Storbritannien och andra medlemmar av Europarådet att träda i så nära förbindelse som möjligt med dessa begränsade unioner.

7. Församlingen, som vill ställa sin önskan om fred över alla tvivel, anser, att Sovjetunionen som en garanti bör erbjudas en ömsesidig säkerhetspakt inom ramen för Förenta Nationerna till vilken pakt bör vara anslutna Sovjetunionen, Förenta Staterna, Storbritannien, medlemmarna i den planerade europeiska politiska gemenskapen, eller, när den kommit till stånd, gemenskapen själv, och förhoppningsvis andra stater.
-